

kan imidlertid også omfatte sinker, og det er derfor Retslægerådets opfattelse, at den pågældende betegnelse ikke vil være egnet til at afgrænse den gruppe, over for hvilken en særforanstaltning må anbefales.

4.5. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af pkt. 4.2.2. ovenfor, er udtrykket »åndssvageforsorg« udgået af den sociale lovgivning i forbindelse med ophævelsen af den særlige lovgivning om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagt begavede i 1980.

Endvidere er udtrykket »åndssvag« mange steder i den sociale lovgivning erstattet med udtrykket »personer med vidtgående psykiske handicap«. I den forbindelse er der såvel i anklagemyndighedens praksis som i retspraksis sket en vis tilpasning af formuleringen af foranstaltninger i medfør af straffelovens § 68, 2. pkt., over for denne gruppe af lovovertrædere til de gældende socialretlige regler. Også i anden lovgivning anvendes andre udtryk end ordet »åndssvag«, herunder f.eks. »hæmmet psykisk udvikling«.

Justitsministeriet finder, at der bør gennemføres en lignende tilpasning af terminologien i straffelovens §§ 16 og 68 om åndssvage lovovertrædere.

Det er i nogle høringsvar over et udkast til lovforslaget anført, at det foretrækkes at anvende udtrykket »udviklingshæmning«.

Sinkegruppen bør imidlertid fortsat holdes uden for reglerne om straffrihed og særbehandling, og udtrykket »udviklingshæmning« er derfor ikke et egnet kriterium som erstatning for »åndssvaghed« i straffelovens § 16. Det samme gælder for udtrykket »person med vidtgående psykisk handicap«.

Det foreslås på denne baggrund, at udtrykket »åndssvaghed« i straffelovens § 16 erstattes med betegnelsen »mental retardering«.

Endvidere foreslås udtrykket »i institution for åndssvage eller under åndssvageforsorg« i straffelovens § 68, 2. pkt., ændret til »i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse«. I den forbindelse foreslås en tilsvarende sproglig ændring af bestemmelserne i retsplejelovens § 809, stk. 2, og udlægningslovens § 6, stk. 1, nr. 2 og 3.

Lovforslaget omfatter også de andre bestemmelser i straffeloven, der benytter betegnelsen »åndssvag« eller lignende. Det drejer sig om § 218, stk. 1, om udnyttelse af en persons åndssvaghed til at skaffe sig samleje med den pågældende uden for ægteskab, § 219 om den, der som ansat ved åndssvageinstitution har samleje med nogen, der er optaget i institutionen, § 236, stk. 1, om pålæg til seksualforbrydere om ikke at indfinde sig bl.a. ved åndssvageanstalter,

§ 254 om at overlade en åndssvag farligt våben eller sprængstof og § 261, stk. 2, om uberettiget at holde en person i forvaring som åndssvag.

Der henvises i øvrigt til de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2, 7 og 10-14, § 2, nr. 1, og § 3.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

5.1. Forslaget om styrkelse af mulighederne for at anvende samfundstjeneste skønnes at medføre meromkostninger til socialrådgivere, administrative medarbejdere m.v. i den frie kriminalforsorg svarende til ca. 6-8 årsværk. Ordningen reducerer samtidig behovet for fængselskapacitet med skønsmæssigt 20-25 pladser svarende til et årligt personaleforbrug på ca. 5 årsværk.

5.2. Forslaget om udvidet adgang til forvaring skønnes ikke umiddelbart at medføre behov for flere ressourcer til kriminalforsorgen.

5.3. For personer, der idømmes en tidsbestemt frihedsstraf, foreslås etableret en visitationsordning i Anstalten ved Herstedvester, hvor alle dømte vil kunne anbringes som indledning til afsoningen. Endvidere foreslås en forstærket behandlingsindsats under afsoningen.

En afdeling i Anstalten ved Herstedvester foreslås i den forbindelse ændret til visitationsafdeling, og 10 erstatningspladser herfor foreslås etableret som udslningspladser i en bygning ved siden af anstalten.

Det samlede personalemerforbrug skønnes at udgøre 15-20 årsværk svarende til ca. 6,0 mio. kr. årligt. Etableringsomkostningerne anslås til ca. 1,0 mio. kr.

Den forstærkede behandlingsindsats forudsættes etableret i forbindelse med den 3-årige forsøgsordning med betinget dømte, jf. nedenfor pkt. 5.4.

5.4. Den 3-årige forsøgsordning i 1997-99 med idømmelse af betinget straf med vilkår om behandling vil medføre merudgifter til tilsyn i kriminalforsorgen og merudgifter til psykiatrisk-sexologisk behandling af de omhandlede personer.

Under forudsætning af ca. 25 personer i behandling i forsøgsordningen på samme tid skønnes resourceforbruget i kriminalforsorgen at udgøre ca. 5 årsværk svarende til merudgifter på ca. 1,5 mio. kr. årligt.

De nødvendige lægelige behandlingstilbud over for dels dømte med ubetinget straf dels betinget dømte med vilkår om behandling foreslås etableret ved Rigshospitalet samt Psykiatrisk Hospital i Århus og Odense Universitetshospital.